

Skipari Holmsteins åsyftar utan tvivel *Osnikinn*. Det står emellertid i nom. och är sålunda en »fri apposition» (jfr t. ex. Sö 11). Annorlunda Sö 320: ... *at Byrstæin, broður sinn ... dræng sniallan*. Bestämningen *dræng sniallan* följer även här efter en inskjuten sats *sar var austr með Ingvari* men har bevarat sitt syntaktiska samband med huvudsatsen och står följaktligen i ack. Den inskjutna satsen blir i detta fall mera tydligt underordnad och *sar* sålunda relativt pronomen. Här i Sö 335 kan *sar* även uppfattas som rent demonstrativt med anaforisk funktion.

336. Kungsör, Kung Karls sn, Åkerbo hd.

Pl. 174. Pl. 14: B 1143.

Litteratur: B 1143, L 994. J. Peringskiöld, Mon. Sud.; R. Dybeck, Runa 2 (1842), s. 20, ATS 1 (1864), s. 182, Beskrivning över »Kung Carls socken» (ATA); O. Hermelin, V. Rekarne härads fornlemningar, s. 486 f., 513; H. Hofberg i Västmanlands fornminnesförenings Årsskrift 7 (1912), s. 49 f.; Sveriges Geologiska Undersökning: Beskrivning till bladet »Arboga».

Äldre avbildningar: P. Törnevall (i Peringskiölds a. a. och B 1143); Hermelin a. a.; Hofberg a. a.; Brate 1898 (ATA).

Inskriften finnes å norra sidan av ett jordfast stenblock, o. 400 m. S. om Kungsörs kyrka invid västra sidan av vägen Kungsör—St. Sundby. På andra sidan om vägen har funnits ett liknande stenblock, numera förstört genom sprängning. Marken tillhör Kungsörs södra ladugård, och platsen kallas enligt Hermelin och Sidenblad Runstensbacken. Peringskiöld betecknar den, mindre exakt, som »Wid Kongsörs Capell på Åsen». Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Arboga».

Dybeck uppger, att i den runristade stenens närhet skulle ha funnits en myckenhet gravkullar, varav 1864 en enda återstod, »liggande nära intill dervarande runsten». Enligt Hermelin är emellertid detta felaktigt; gravfältet har legat ett stycke norr om runstenen, närmare kyrkan.

Blockets höjd är 1,4 m., bredd 1,7 m. Västra delen av stenen är avslagen och förkommen, och även i övrigt är ristningen skadad genom vittring.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter B 1143):

[**porkils lit · kera · merki · ef]tir + askaut × auk + porkut × brypr · sina [· hi]a[l]bi [· k]u || [p] × [a]nt ×**
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

Porgils let gærra mæрки æftir Asgaut ok Þorgaut, brøðr sina. Hjalpi Guð and!

»Torgils lät göra minnesmärket efter Åsgöt och Torgöt, sina bröder. Hjalpe Gud (deras) ande!»

Till läsningen: Från 45 **s** är inskriften ytterst svårläst och endast enstaka runor eller rester av runor bevarade. Särskilt de sista orden **kup × ant ×** äro svagt skönjbara — Hermelin har endast orden **· auk · porkut · brupr · s**, Hofberg därjämte de båda följande runorna 46—47 **in**.

Om namnen *Asgautr* och *Þorgautr* se E. Wessén, *Studier till Sveriges hedna mytologi och fornhistoria* (1924), s. 92 f., och *Nordiska namnstudier* (1927), s. 82. *Þorgautr* förekommer även Sö 111 och 268; Ög 22, 70, 181, 197; L 43 Yttergran, 214 Billinge, Danmark, 410 Fresta, 670 Husby-Sjutolft, Uppl.; L 1228 Alsheda, Smål.; L 1675 Kvibbile, Hall.; *Asgautr* även Sö 97, 122, 123, 296, 323; Öl 9, 23; Ög 155; L 323 V. Ryd, 587 Närtuna, 592 Garn, D II 1 Solna, D II 36 Järfälla, D II 71 Lovö, Uppl.; L 1201 Visingsö, Smål.; T 1 Vinköl, T 5 Vånga, T 44 och 45 Håle.